

РЕШЕНИЕ

№ 40

гр. Пловдив , 05.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XIX СЪСТАВ в публично заседание на шестнадесети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Галя Г. Костадинова

при участието на секретаря Илияна П. Куцева Гичева
като разгледа докладваното от Галя Г. Костадинова Търговско дело № 20205300900600 по описа за 2020 година

Предявен е иск по чл.124 ал.1 от ГПК.

Ищецът В. В. Т. ЕГН ***** от ** иска да бъде признато за установено по отношение на ответника „ВЕНИС 2017“ ЕООД ЕИК 204709951 гр.Пловдив, че решение на ЕСК, отразено в Протокол от 02.04.2020г. за приемане на ГФО за 2019г. като взето и представено към Заявление Г2 № 20200626090133, е нищожно като липсващо /невзето/ решение.

Твърди, че е ЕСК на ответното дружество. В хода на производство по т.д. № 116/2020г. на ПОС узнава и извършва справка в ТР, при което констатира, че там е отразено на 26.06.2020г. подадено заявление обр. Г2 за обявяване на ГФО за 2018г. и 2019г. Към заявлението са приложени ГФО за 2018г. и 2019г., адвокатско пълномощно, декларация по чл.13 ал.4 ЗТР, платежно нареждане, протокол от ОСС от 02.04.2019г. и протокол от ОСС от 02.04.2020г. Твърди, че като ЕСК не е подписвала нито един от приложените към заявлението документи. Твърди, че навсякъде в тези документи подписът не е изпълнен от нея. Твърди, че никога не е взимала решение от 02.04.2020г. за приемане на ГФО, още повече към тази дата дружеството, поради смърт на бившия съдружник К.К. на 31.12.2019г., няма орган общо събрание, защото е станало ЕООД. Поради подаване на ГФО за 2019г. за обявяване с приложено несъществуващо и невзето от нея решение като ЕСК обоснова правния си интерес от предявяване на установителния иск.

В уточнението се позовава на т.2 на ТР № 1/06.12.2020г. по ТД № 1/2020г. на ОСГК на ВКС и там проведеното разграничение на действията на решенията на ОСС, определящи пътя на защита, според което при конститутивно решение, вписано в ТР, се изисква и успешно проведен иск по

чл.29 ал.1 от ЗТРРЮЛНЦ и иск по чл.30 от ЗТРРЮЛНЦ за заличаване на вписването. Докато тук се твърди, че въз основа на невзетото решение на ЕСК е поискано обявяване на ГФО. Решението не подлежи на вписване, поради което въпросът за действието на регистърното решение е ирелевантен при преценката на правния интерес от установителния иск. Позовава се на тълкувателното решение за пътя на защита чрез самостоятелен установителен иск при нищожно решение, който не е ограничен със срок, когато решението не подлежи на вписване.

Уточнява, че като ЕСК на осн. чл.147 ал.2 от ТЗ упражнява правомощията на ОС по чл.137 ал.1 т.3 от ТЗ. В подаденото заявление обр. Г 2 е обективизирано решение на ЕСК за приемане на ГФО за 2019г., каквото не е взимала и за което не е оправомощавала други лица. Поради това е накърнено правото ѝ да взема решения в качеството си на ЕСК и да упражнява правомощията си по чл.137 ал.1 т.3 ТЗ.

Посочва, че в практиката на ВКС е възприето, че решенията на ЕСК при ЕООД имат правната природа на едностранна сделка. При невзето решение поради липса на представителна власт, при отказ от потвърждение от ЕСК, има невзето решение, което е нищожно.

Към 02.04.2020г. ответното дуржество не е имало орган ОСС, както е посочено в протокола, поради смъртта на К.К. на 31.12.2019г., довела до трансформирането му в ЕООД.

Поддържа, че не е взимала решенията от 02.04.2020г. и не е потвърждава действия от нейно име.

Ангажира доказателства, претендира разноски.

Ответникът чрез назначения по делото особен представител не признава иска.

Въвежда възражения за недопустимостта му поради липса на правен интерес, коментирани от съд по – горе. На становище е, че според ТР № 1/2020г. на ВКС се допуска установителен иск за нищожност на неподлежащо на вписване решение и на вписано решение, когато последното подлежи на вписване, в която хипотеза интересът произтича от необходимостта от заличаване на вписването. В случая няма твърдения и данни за вписване на решение на ЕСК от 02.04.2020г. Пак според ТР № 1/2020г. на ВКС е прието, че за правния интерес от провеждане на такъв иск е от значение дали регистърното решение е с конститутивно или декларативно действие, поради което ищцата има интерес от иска си само при наличие на твърдение за липсващо решение на ЕСК, което има конститутивно действия. Решението по чл.146 ал.4 от ТЗ не е с конститутивно, а е с декларативно действие, защото на обявяване подлежи ГФО, поради което и решението за приемане на ГФО

подлежи на обявяване, при което се дава публичност. А правният интерес е абсолютна процесуална предпоставка.

По същество не признава, че решението в протокола от 02.04.2020г. не е взето от нея в качеството ѝ на ЕСК и че подписът не е положен от нея.

Уточнява и поддържа възраженията си за недопустимост на иска. Обявяването на актове има само декларативен характер и не уврежда права както на съдружниците, респективно ЕСК, така и на трети лица. Щом подаденото за обявяване заявление не може да засегне тези права, на още по – малко основание това би могло да настъпи в резултат от решение за приемане на ГФО, което се изисква за регистърното производство по обявяване. Поддържа, че правният интерес се определя от това дали оспореното субективно право на ищцата може да бъде защитено по избрания от нея процесуален ред, съответно дали по този ред ще бъде разрешен повдигнатия правен спор. Твърди, че избраната искова защита по чл.124 от ГПК, не ползва ищцата, защото какъвто и да е изхода от делото, той няма да повлияе на правата ѝ като ЕСК и не може да ги защити, дори действително да са накърнени.

Съдът, след преценка на ангажираните по делото доказателства и като взе предвид въведените доводи и възражения, приема за установено следното:

По възраженията на ответника за недопустимост на производството съдът се е произнесъл с доклада по делото, даден с Определение № 11 от 01.02.2021г., като поддържа там изложените аргументи.

Справката в ТР установява, че ищцата е ЕСК и управител на ответното дружество от 28.02.2020г. По партидата на дружеството е подадено Заявление обр. Г2 с вх. № 20200626090133 за обявяване на ГФО за 2018г. и 2019г. чрез адвокат с изрично пълномощно КР. Д. Т. С Определение № 1726 от 16.09.2020г. на ПОС по т.д. № 2025300900601 по реда на чл.536 ал.1 т.1 от ГПК регистърното производство по това заявление за обявяване на ГФО за 2019г. въз основа решение на ЕСК от 02.04.2020г. е спряно до приключване на настоящото дело с влязъл в сила акт.

При изискване на оригиналните документи от адв. КР. Д. Т., които е представил на АВ – ТР към заявлението, същите се депозират по делото в оригинал с молба от 08.03.2021г. – от л.75 до л.83, и включват: изрично писмено пълномощно от ищцата в качеството ѝ на управител на ответното дружество в полза на този адвокат за представителство пред АВ – ТР за подаване на заявление за обявяване на ГФО на дружеството; декларация по чл.13 ал.4 от ЗТРРЮЛНЦ, подписана лично от ищцата в качеството на управител на дружеството; вносна бележка за платена ДТ на АВ – ТР; баланс и отчет за приходи и разходи за периода 01.01.2018г. – 31.12.2018г.; баланс и

отчет за приходи и разходи за периода 01.01.2019г. – 31.12.2019г.; протокол от 02.04.2019г. на общото събрание на съдружниците в дружеството към онзи момент В.Т. и К.К. за приемане на ГФО за 2018г.; протокол от 02.04.2020г. на общото събрание на съдружниците на ответното дружество в лицето на ищцата за приемане на ГФО за 2019г.

В тези приети оригинали ищцата оспори подписите си и се откри производство по реда на чл.193 от ГПК по установяване автентичността на документите.

Въз основа на сметия по делото сравнителен материал от подпис и почерк на ищцата в присъствието на в.л. К.С., въз основа представения от ищцата сравнителен материал, както и сравнителен материал, ползван от вещото лице по издадени му съдебни удостоверения за положени свободни образци от подписи в документи в АВ – ТР, в АВ – Имотен регистър, в БДС при ОДМВР Пловдив, се изслуша заключението по СГЕ на в.л. К.С., дадено обективно, компетентно и безпристрастно, неоспорено, на което съдът дава вяра. По категоричен и еднозначен начин вещото лице С. установява, че образците от подписа на ищцата са изпълнени със смесена транскрипция, състояща се от главни букви В, Т, щрихи и параф. Подписите са изпълнени със средно обработен почерк, темп и координация на движенията – средни, крупни са по размер, леко разтегнати по хоризонтала и вертикала, прости по строеж, наклон – смесен и свързаност: В –Т – щрихова част+параф. При сравнително изследване на подписите на ищцата, представени за сравнителен материал, вещото лице С. установява, че всички подписи от сравнителния материал са изпълнени от едно и също лице. Констатира многовариантност при изпълнение на подписа на ищцата.

При сравнително изследване на подписите, обект на изследване, с образците от подписи на В.Т., установява съвпадение на транскрипция, общи и частни признаци: форма на движение, вид на свързване при изпълнение, разтегнатост на движение при изписване на щрихи и парафи, относително разположение на елементи, което му дава основание да приеме, че всички подписи, обект на изследването, са изпълнени от В. В. Т.. Това са подписите от нейно име в отчета за приходи и разходи за 2018г. на л.76; подписа в баланс за 2018г. на л.76 гърба; подписа в отчета за приходи и разходи за 2019г. на л.77; подписа в баланса за 2019г. на л.78; подписа в протокола от 02.04.2019г. на л.79; подписа в протокола от 02.04.2019г. на л.81; подписа в декларацията на л.82 и подписа в пълномощното на л.83. Те са изпълнени от В.Т..

Съдът дава вяра и кредитира заключението на в.л. К.С., защото е обосновано, логично, дава пълен анализ, кореспондира на писмените материали по делото, и въз основа на него приема за доказано, че оспорването не е проведено успешно и че оспорените подписи са изпълнени от В.Т., поради което тя е автор на горните документи.

Правният извод въз основа тези документи, подписани от ищцата е, че тя е упълномощила надлежно адв. К.Т. с представеното по делото пълномощно да подаде от името на дружеството в ТР заявление обр. Г2 и да обяви ГФО за 2019г. Ищцата е подписала оспорения протокол от 02.04.2020г., баланса и отчета за приходи и разходи за 2019г. на дружеството. Същата е автор на подписите в декларацията към заявлението.

Следователно подаденото в АВ – ТР заявление обр. Г2 № 20200626090133 за обявяване на ГФО за 2019г. чрез адвокат с изрично пълномощно КР. Д. Т. са действия, извършени валидно от името и за сметка на ответното дружество в резултат на надлежно упълномощаване от ищцата в качеството на ЕСК и управител на ответното ЕООД. В това качество ищцата с протокол от 02.04.2020г. е приела баланса за 2019г. дружеството, защото протоколът е подписан от нея и следователно волеизявлението ѝ принадлежи. Налице е решение на ЕСК за приемане на ГФО за 2019г., както и счетоводни документи на дружеството за тази година – баланс и отчет за приходи и разходи, също подписани от ищцата.

Изводът е, че съществува надлежно взето решение на 02.04.2020г. от ответното дружество чрез В.Т., действаща в качеството на ЕСК и управител, за приемане на баланса за 2019г. Налица са и съществуват надлежно подписани счетоводни документи на дружеството за тази година. Има валидно учредена представителна власт за адв. Т., въз основа на която същият е подал заявлението обр. Г2 за обявяване на ГФО за 2019г. дружеството.

Това обосновава недоказаност и оттук неоснователност на заявения иск, който следва да бъде отхвърлен, защото съществува и е налице решение от 02.04.2020г. на ОСС в лицето на ЕСК за приемане на ГФО за 2019г., въз основа на което надлежно е подадено заявление обр. Г 2 за обявяването му в ТР по партидата на дружеството.

На назначения на ответника особен представител адв.В. К. К. следва да се издаде РКО за внесения депозит от 800лв.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от В. В. Т. ЕГН ***** от **, **, със съдебен адрес ****, чрез адв.А.П., против „ВЕНИС 2017“ ЕООД ЕИК 204709951 със седалище и адрес на управление гр.Пловдив, район Централен, ул. „Щросмайер“ № 6, действащо чрез назначения по делото особен представител адв. В. К. К. от АК – Пловди със служебен адрес ****, иск за признаване за установено, че решение на ЕСК, отразено в Протокол от 02.04.2020г. за приемане на ГФО за 2019г. като взето и представено към Заявление Г2 № 20200626090133, е нищожно като липсващо /невзето/ решение.

ДА СЕ ИЗДАДЕ РКО в размер на 800в. на назначения на ответника
особен представител адв.В. К. К..

Решението може да бъде обжалвано пред Апелативен съд гр.Пловдив с
въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Пловдив: _____